

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Завещание

tradukita de Твардовский, Александр Твардовский,

Как умру, похороните
На Украине милой,
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на кургане,
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как бушует
Старый Днепр под кручей.

И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы —
Подымусь я и достигну
Божьего порога,
Помолюсь... А покуда
Я не знаю Бога.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте — помяните
Добрым тихим словом.

*Traduko de la ukraina poemo “Заповіт” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de Твардовский, Александр Твардовский..*

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en la vikipedia reteo pri la poemo, do en [http://ru.wikipedia.org/wiki/P%C4%9B_PoP%C4%9B_xCKP%C4%9B_P,,P%C4%9B_Px_\(CFCB_P%C4%9B_CXPK_CBP%C4%9B_P,,CIPxP,,P%C4%9B_Px\).](http://ru.wikipedia.org/wiki/P%C4%9B_PoP%C4%9B_xCKP%C4%9B_P,,P%C4%9B_Px_(CFCB_P%C4%9B_CXPK_CBP%C4%9B_P,,CIPxP,,P%C4%9B_Px).)

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися ... а до того
Я не знаю Бога.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлім тихим словом.

*Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).*

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.